

1667.

1. Helledorffius, Georgius Fredericus: Programma, quo
Sac. juridica Georgio Frederico de Helledorff honores
juris utriusque delulit.
2. Boeckerus Jo. Henr: Constituta imperii sine electio
successorio describente C. Cornelio Tacito / Histor
12 et seqq.
3. Vegingh, Bertramus Theodorus: De contractu et
jure emphyteutico
4. Herborn, Joh. Christoph: De judiciis censoriis
vulgo dic. Rucy. Perücke.
5. Harpfer, Johann Daniel: De jure concedendi ve.
siam aetatis.
6. Leingart, Henricus: De antichresi
7. Moedel, Johannes Casparus: Analysis P. ult. C.
et S. C. Vellej.

1667

8. Brechtius, Ulricus: De restitutione fidei commissorum
et imputatione praedicatorum in quartum Trebellia-
nicum et la Titia testamento §6 §. ad legem Fulci-
dianam
9. Ramminger, Antonius: De poena confinementis
sive castrii domestici
10. Reibhan, Johannes: Controversarum juridicarum
Illustrum septem.
11. ^{ad §} Reibhanus, Johannes: De jure exactionis quarterum
12. Reibhan, Johann: De necessaria defensione
13. Reibhanus, Johannes: De collatione bonorum.
14. Reichard, Johannes Philippus: De incendio
15. Reichhelm, Christian Friedrich: De fide reciproca
conjugali domini cum vasallo et protectoris cum
cliente.
16. Ricci, Gregorius: De legitima

1689

~~1689~~

17. Schubler, Johannes Paulus: De absentia
18. Simon, Johannes Mauricus: De natu
19. Stoccken, Gerhardus, von: De legatis
20. Stoccken, Richardus von: De servitutibus rerum.
21. Stösserus, Gubnopedus: Inuenus specierum facti.
22. Stösserus, Gubnopedus: De jure civitatis
23. Straus, Conradus: De praescriptione delictorum
24. Uffenbachius, Joh. Christophorus: De anto dicitia
ad l. extat. 13 ff. quod mel. caus. ejusq. parallelam
l. creditores 7 ff. ad l. tal. de vi priv.
25. Wibel, Johannes Fridericus: Forum competentis e conti-
nentia causae
26. Wibel, Fridericus Jacobus: De nummis bibalibus.

15
14

1

8

9

10

11

12

13

14

15

16

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

634. 30.
Q. B. V. D. O. M.
THÈSES JURIDICÆ
delineantes 76679.

P O E N A M C O N F I N A T I O N I S

Sive
EXILII DOMESTICI,
maternâ linguâ,

Die Straff deß Gehor=
sams / deß Einlagers / oder Schwören
in das Haus /

Quas
SUB PRÆSIDIO SACROSANCTÆ TRINITATIS,
Decreto & Autoritate

MAGNIFICI, NOBILISSIMI, ET AMPLISSI-
MI, IN CELEBERRIMA ARGENTORATENSIS REIP.
UNIVERSITATE JURISCONSULTORUM
ORDINIS.

P R O L I C E N T I A

Summos in Utroque Jure Honores ritè
consequendi,

Placide Eruditorum disquisitioni
subjicit

Antonius Raumburger /

Ad diem 23. Decembr.

ARGENTORATI,

Typis JOHANNIS PASTORII, ANNO M DC LXVII.

27.

D. A. C.
Benevolo Lectori Salutem.

Quod præter pristinam nostram intentionem contingit, sistere nunc cogimur præsentī Inaugurali disquisitioni hanc de Confinatione seu Exilio in domo occasione l. 9. ff. De interd. & releg. conscriptam delineationem, tantis inclusam angustiis. Cogimur, inquam, sed instanti itinere, librariæ supellectilis inopiâ, experientiæ majoris defectu. Æqui ergo bonique hoc, quicquid est, consules, à doctioribus doctiora postulatibus. Nobis sub Clementissimi Numinis auspicio oritur Thesis

*Æzymol. cum
heron.*

I. Pœna an à πεινᾷ, an verò à ponendo, vel penitendo dicatur, ad nos non adedò multàm pertinet.

II. Accipitur à nobis in strictiori significato, quatenus notat id, quod tantùm delicti alicujus coercendi causâ imponendum, vel exigendum venit.

III. Confinatio à confinare, hoc à Con & finire oritur. Finire autem quomodo à finis descendat, indagatoribus vocum relinquimus. Elegantiore nonnulli dicunt confinare, Confinatio.

IV. Simpliciter posita 1. prædicatur de ipsâ deportatione & relegatione in certum locum, vel in insulam:

Strictius 2. accepta denotat inclusionem in domum per modum prohibendi egressum irrogatam. Et ita nos capimus.

V. Exilium ab exulo, hoc ab exul. Exul autem an quasi solo dicatur, an verò aliunde, non multùm sumus solliciti.

VI. Exilium 1. latè acceptum includit relegationem & deportationem:

Strictè

Strictè 2. & quidem propriè tantum deportationem; improprie verò relegationem tantum. Et tale exilium triplex est: 1. interdictio certorum locorum 2. lata fuga, id est omnium interdictio, præter unum 3. insulae vinculum.

Strictissimè 3. opponitur ipsi relegationi & deportationi. Nobis exilium in secunda & strictiori significatione hic accipitur; non tamè, ut omnes ejus species, sive gradus complectamur.

VII. Restringimus exilium per voces, in domos ad certam speciem. Domus autem nobis 1. non capitur in ea latitudine, prout vel denotat locum, ubi quis habet domicilium originemve; vel etiam, ut notat familiam integram:

Neque tamen 2. in iis angustiis, quatenus opponitur ædibus:

Sed 3. quatenus significat corpus quoddam artificiosum immobile, plurium corporum coagmentatione ad habitandum destinatum.

VIII. Proponimus igitur illam pœnam, quæ à nonnullis *Synonym.* alio nomine solet dici Affinatio, Gifilatio, Interdictio, Districtus, Carcer in domo, Exilium in domo, Condemnatio ne domo procedat &c. maternâ lingvâ die *Straff des Gehorsams / des Einlassgers / oder schwören in das Haus.* Possit etiam dici die *Verdammung / Verstrickung / Bannung in das Haus.*

IX. Hinc voces confinatus (aliis confinitus) affinatus, *Paronym.* gifilatus, is cui domus pro carcere assignata, in hac materia occurrunt.

X. Est autem nobis pœna Confinationis sive Exilij in *Defin. rei.* domo, pœna, quâ quis condemnatur, ne de domo procedat, ab eo, cui jus ita condemnandi competit.

Neque contrariatur 1. l. 71. ff. de condit. & dem.

2. l. 3. in fin. & l. 13. ff. de offic. præsid.

3. Grot. de Jur. Bell. & Pac. lib. 2. c. 20. n. 1.

4. Baldi autoritas in cap. quintavallis col. 1. X. de jurejur.

XI. Possunt verò hujus pœnæ divisiones desumi

Divis.

1. ex th. XV. ejusdemque singulis membris:

2. ex th. XXII. & illius partibus singulis:

3. ex gradibus hujus pœnæ: Aliud enim exilium est in domo univèrsâ, aliud in certa tantum ejus parte.

XII. O-

*Causa effec.
princ. remota*

XII. Originem ejus, ut aliarum poenarum, in thesi referimus ad jus Naturæ: Approbat eandem jus civile. Prima vero ejus applicatio, neque in Judaicis, neque in Romanis monumentis satis certa hactenus videtur constituta.

Nec quoad Judaicam historiam obstat 1. exemplum Rahab Jos. 2. v. 18. 19.

2. exemplum Absolomi 2. Sam. 14. v. 24.

3. Adoniae 1. Reg. 1. v. 53.

4. Abiatharis 1. Reg. 2. v. 26.

5. Semei 1. Reg. 2. v. 36.

Nec quoad Romanam historiam obest 1. exemplum C. Marij apud Valer. Max. l. 2. c. 10. n. 6. Vell. Patere. lib. 2. c. 19.

2. Gallionis apud Tacit. 6. Annal. c. 3.

3. Equitis illius Romani apud Sveton. in Aug. cap. 24.

Nisi forsitan huc denique spectet exemplum insigne Juliae apud Sveton. in Tib. c. 50. Ibi tamen primam hujus poenae mentionem fieri, vix asseremus: praesertim, cum etiam in consilio, quod Livia Augusto suppeditat apud Dion. lib. 55. videatur aliqua hujus poenae memoria occurrere.

Propinqua

XIII. Vigore potestatis eminentioris, seu superioris, hanc poenam exigunt illi, penes quos in Republica summa est Potestas. In nostro imperio vigore potestatis eminentioris id agunt Status Imperij:

1. Imperator,

2. Electores,

3. Principes,

4. Civitates imperiales.

*Causa instrum.
nobilior.*

XIV. Deinde vigore potestatis ministerialis exigunt (non tamen indistinctè) illi, quibus speciali lege, Senatus Consulto, vel ejus, qui summam habet potestatem, indultu, hoc jus competit: quales in jure Romano occurrunt e. g.

1. Praefectus Praetorio

2. Praefectus Urbi

3. Proconsules

4. Praesides

Hodie vel praescriptione, vel speciali ejus, qui summam habet

bet

bet potestatem, indultu opus esse statuimus. Et ne hodie me-
sum imperium dicimus esse delegabile, neque hactenus jus ca-
nonicum differre.

Non obstat 1. art. 2. constit. crim.

2. cap. fin. ne cler. vel monach. sec. neg.

3. cap. in archiepiscopatu. de raptor.

4. clem. 1. §. 1. de hæret.

XV. Succedit id, quo mediante hæc pœna exercetur, do-^{Ignobilior}
mus scilicet, per quam, quid velimus intelligi, apparet ex thes.
VII. n. 3.

Nec obest l. 18. ff. de in jus voc.

Non autem referre videtur 1. an domus illa propria sit con-
demnato; an aliena; modò in eam jus sit infligenti :

2. an sit delinquenti propria, dominio vero, an ficto :

3. An libera omninò, an verò affecta servitute reali :

4. An ad rem spectet jure emphyteusicos, superficiæ, vel ser-
vitutis personalis

5. An sit locata conductave:

Nec obest. 1. l. 74. ff. de R. I.

2. l. 9. in verb. sua ff. de interd. & releg.

6. An sit in civitate originis, domiciliive, an verò alibi. Alibi
verò, vel in insula, vel in continenti.

Tandem 7. non excludimus ab hac pœna molendinum, sub
distinctione tamen.

XVI. Intrinsecus porò moventur infligentes ad irrogan-^{Impuls. proe-}
dam hanc pœnam 1. mandatorum divinorum religione ^{gum.}

2. Interiori Justitiæ amore

3. Officij demandati curâ &c.

XVII. Extrinsecus movet delictum à reo commissum, quod ^{Procurat.}
quale esse debeat, prudentis judicis arbitrio censendum relin-
quimus. Si tamen cuiquam ex natura hujus pœnæ aliquos sal-
tım limites determinare luberet, non repugnaremus forsitan, si
ita procederet :

1. Ubi delictum, quod est infra relegationis pœnam, commif-
sum vix alibi, quàm in conventibus & congressibus locum ha-
beret, hæc ipsa pœna forsitan non esset inconveniens.

2. Si relegatio delicto præfixa, reo, cujus emendatio inten-
deretur.

deretur, magis esset nocitura, hæc pœna forsan non ineptè applicaretur.

3. Si relegatio delicto præstituta, in hypothesi obvienti v. gr. ob delinquentis liberorum multitudinem, gravior existeret.

4. Si relegatio delicto esset statuta, reus autem talis, quem è civitate pulsum deberet metuere Respublica.

5. Si pœna carceris legibus esset sancita, dignitas tamen personæ singularis mitigationem svaderet.

6. Si crimen non satis esset probatum, graves tamen conjecturæ svaderent, reum tantum ab instantia absolvi ex mente quorundam Dd.

7. Si gratia fieret delicto graviori, atque delinquens, positus terminis habilibus in loco iudicij commoraturus esset.

8. Ubi cum que tandem personæ alicujus præsentia, & cum alijs conversatio, scandalo esset futura.

Finis.

XVIII. Infligitur autem hæc ipsa pœna sicuti aliæ quoq;

1. Ob securitatem & quietem Reipublicæ:

2. Ob emendationem ipsius delinquentis:

3. Ob vindictam violationis legum:

4. Ob solatium læsorum, sub certo tamen modo:

Aliquando denique ob scandali remotionem.

*Materia sub-
jecta,*

XIX. Affligitur hæc pœnâ delinquens, qui tale commisit delictum, quod iudex hæc pœnâ dignum arbitratur. Non refert 1. an personæ sint nobiles, an verò plebejæ:

Non obest l. i. ff. de custod. reor.

2. Clerici sint, an seculares:

3. Mares, an femine:

Non obest. Nov. 134. c. 9. indeque desumpta auth. hodie novo jure C. de custod. reor.

4. Non excludimus hinc ullam ætatem, ne quidem minorem, si tamen in eam cadere possit pœna arbitraria. Quin potius hæc pœnam præ alijs in tali hypothesi commendamus.

*Forma ratione
infligent.*

XX. Forma consistit in legitima interdictione, ne reus de domo procedat, sed in eadem vel semper, vel ad certum tempus maneat, idque pœnæ causa. Ut autem legitima sit condemnatio, instructa debet esse ijs requisitis, quæ aliàs ad sententiæ legali.

galitatem requiruntur, de quibus commentatores ad tit. de re jud. Inter ea tamen requisita in hac materia pœnarū, vel quoad se & suum delictum, vel quoad invicem consideratarum, non recensemus proportionem.

Non obst. l. Aristot. lib. 5. Eth. Nic. c. 2.

2. c. 5. de pœn. in 6.

3. l. 31. ff. ad l. Cornel. de fals. junct. l. 11. ff. de pœn.

XXI. A parte excipientis forma consistit in actuali exceptione & perpeffione hujus interdictionis, molestiam ex se & sua natura producere apta.

XXII. Condemnatur autem reus 1. vel simpliciter, vel sub modo quodam arctiori. Hic verò oritur vel ob additos fidejussores, ubi non obst. l. 1. 15. ff. qui fatisd. cog.

2. l. 71. §. 2. ff. de condit. & dem.

Pignorave: vel ob adjunctum jusjurandum.

2. Condemnatur vel non præfixâ certâ pœnâ in casum violationis, vel tali pœnâ præfixâ.

3. Condemnatur vel temporis nullâ additâ mentione, vel aliquâ additâ. Mentio autem temporis fit vel definitè, vel indefinitè: Definitè rursus vel sub certo tempore e. gr. sub tempore turbatarum, incendij, conventuum publicorum, concionum &c. vel ad certum tempus v. gr. ad 10. annos. Indefinitè vel simpliciter, vel secundum quid v. gr. quamdiu voluero.

XXIII. Oritur 1. ex hujus pœnæ inflictione nexus sive vinculum, domi reum manere cogens, pro ratione diversi modi explicandi in th. XXVII.

Non officit 1. l. 8. §. 9. ff. de pœn. junct. l. 9. & 10. ff. ex quibus causis maj. item l. 48. ff. de V. S.

2. l. 35. ff. de pœn. junct. l. 48. ff. V. S.

3. l. 71. §. 2. ff. de condit. & dem. l. 2. ff. de lib. hom. exhib. & excludens reum curiâ, templis, omnibus locis & conventibus publicis ordinariè &c.

2. Irrogat hæc pœna infamiam, non tamen indistinctè.

Non obst. l. 1. C. ex quib. caus. infam. irrog.

2. l. 22. ff. de his qui not. infam.

XXIV. Non aufert hæc pœna jus civitatis & inde dependentia: adeoque condemnatus retinet

1. Jus

3. Jus legitimi matrimonij,
 2. Patriæ potestatis,
 3. Tutelas
 4. Testamenti factionis.
- Non obit. l. 71. §. 2. ff. de condit. & dem. l. 2. ff. de lib. hom.
- exhib. l. 13. ff. qui testam. fac. poss.
5. Jus successionis activè & passivè,
 6. Contractuum civilium,
- Non obit. l. 22. ff. quod met. caus. junct. l. ii. ff. ex quibus caus. maj.
7. Non est immunis ab oneribus civilibus, sub certa tamen distinctione ea præstat.
 8. Tandem non prohibetur vocari in jus.
- Non obit. l. 2. ff. de in jus voc.

Interpretatio.

- XXV. 1. Domo egredi prohibitur, alij accedere non videtur prohibiti.
2. Neque Doctor confinatus privatim quosdam informare prohibitus videtur.
3. Neque in domum condemnatus, excedere in hortum domo junctum vetari videtur.
- Non obit. c. statutum 22. de elect. in 6. junct. l. i. §. 2. ff. de aleat.

Affinia.

- XXVI. Ad affinia referimus
1. Condemnationem in navem ad habitandi usum paratam,
 2. Domum propriam causa custodia assignatam,
 3. Obstagii pactum extraordinarium in domum debitoris,
 4. Confinationem ob eminentiam,
 5. Arrestum personale,
 6. Repressalias personales,
 7. Exemplum Rahab Jos. 2. v. 18. 19.
 8. Domum propriam carcerem,
 9. Inclusionem in villam, concessam olim parentibus, patris dominis,
 10. Parricidarum in domum suam ad annum inclusionem,
 11. Custodiam militarem,
 12. Obstagium ordinarium,

13. Consuetudinem apud Batavos, *die Gysfinge* dictare
 14. Detrusionem in monasterium,
 15. Liberam custodiam apud Romanos.
 16. Jus obsidij seu obsidatus
 17. Carcerem publicum, & privatum,
 18. Inclusionem in civitatem, vel provinciam, vulgò *Bar*

zehend/

19. Insula vinculum
 20. Deportationem.

XXVII. Pœna hæc ratione infligentis vel rectè, vel non rectè se habet: Si rectè se habeat, non finitur, nisi eam finiri voluerit infligens. Hæc autem voluntas i. vel est expressa, vel non est expressa. Exprimitur verò vel in ipsa condemnatione, vel post eam. Utrumque fit vel adjecto tempore, vel non adjecto: Tempore autem, vel certo, vel incerto.

2. Ubi condemnatio ad certum tempus fuerit restricta v. gr. ad 10. annos, adveniente tempore, absque infligentis indultu specialiori, egredi licet.

Non obst. l. 44. ff. de oblig. & Action.

3. Ubi verò condemnatio ad incertum tempus est restricta, tum illud tempus vel est omninò incertum, vel suspensum à judicis voluntate.

4. Tempus omninò incertum si adjectum sit condemnationis, illud expectandum est, eoque adveniente, rursus specialiori indultu ad liberationem non est opus.

5. Tempus à judicis voluntate suspensum, vel pender à simplici judicis voluntate, vel relata ad emendationem rei.

6. Suspensa pœna à voluntate judicis simplici e. gr. quamdiu voluero, pertingit ad extremum judicis spiritum, nec nisi morte ejus finitur regulariter.

Non obst. l. 67. ff. de judic.

7. Suspensa verò à voluntate judicis, quæ ad emendationem delinquentis se refert, non finitur, nisi per subsequentem judicis declarationem.

8. Post inflictionem si voluntas infligentis pœnam tollit, fit illud plerumque per gratiam. Atque talis voluntas tribuitur

B

principi

Principi, eique, qui summam habet potestatem vel verè, vel analogicè.

9. Si non sit expressa voluntas ratione durationis hujus pœnæ, tum vel ne quidem in genere mentio temporis facta est, & durat pœna in perpetuum.

Non obst. l. 23. ff. de pœn.

10. Vel temporis in genere, non autem determinatè facta est mentio, & durat pœna ad annos 10.

Non obst. l. 10. C. de pœn. (miæ.)

11. Non tamen idem indistinctè asserimus de duratione infra-

12. Non desinit hæc pœna cessante officio infligentis.

Non obst. l. ult. ff. de pœn.

Tandem, si ratione infligentis pœna se non rectè habeat, e. gr. si infligens non habuerit jus, infligendi, tum de jure plane non habet effectum.

*Contrar. ratio
ne condemnati
per post.*

XXVIII. Porro ratione ejus, qui condemnatus est, cessat hic nexus pœnalis vel in tantum, vel in totum. In tantum 1. si necessitas inevitabilis ratione condemnati cogat eum domo excedere e. gr. ignis, inundationis aquarum, ruinae, pestis ipsam domum confinati affligentis &c. Nec tamen hæc omnia sine distinctione asseremus.

Vel 2. si necessitas inevitabilis proximum concernat e. gr. si parens, vel liberi ejus, qui in domum condemnatus est, constituentur in periculis extremis, & nemo præter eum succurrere possit.

3. Si justa causa existat credulitatis, se liberatum credentis, v. gr. si nuncio magistratus id, nomine magistratus nuncianti, credat.

In totum cessat denique per mortem condemnati.

Per negat.

XXIX. Non cessat è contrario, sed vel violatur nexus omnino, si condemnatus dolo malo aufugiat, quo casu vel est præfinita certa pœna, vel non est præfinita.

1. Si præfinita est, illa servabitur:

2. Ubi non est præfinita, & reus fuerit condemnatus in decennium, duplicabitur secundum jus civile residuum tempus post violationem regulariter.

Non obst. l. 4. ff. de pœn.

3. Ubi

3. Ubi verò ultra decennium quis condemnatus est, vel duplicatio temporis à violatione residui decennium excessura est, perpetua irrogabitur inclusio.

Non obft. l. 1. 10. C. de episc. & cler.

2. l. 1. pr. ff. de effractor.

4. Quod si perpetuam tandem inclusionem violaverit, deportatio forsàn locum sibi vindicat secundum jus civile. Hodie hæc omnia ad arbitrium iudicis, si pœna in sententia non fuerit præfixa, referenda videntur; excepto fortè casu, ubi jusjurandum quoque est violatum.

5. Eadem pœna videntur præfixa, ubi condemnatus domum non fuerit ingressus, quæ sunt in casibus antea enumeratis.

Non tamen 6. id, quod de dolo asserimus, pariter de lata culpa obtinebit; quo aliàs referimus casum, ubi quis temerè abierit, licet animo redeundi.

XXX. Vel nexus non omninò violatur, etiam quoad pœnam 1. si quis conatus tantùm sit egredi, non autem egressus:

2. Si sua sponte redierit:

Non obft. l. 17. §. 1. de ædil. edict. l. 65. ff. de furt. & l. pen. ff. de vi bon. rapt.

3. Si culpâ quâdam egressus sit.

XXXI. Militat adversus hanc pœnam 1. præscriptio vicennalis regulariter. Vix tamen in casibus hujus pœnæ extraordinariis præscriptum erit inquisitioni.

Contra ratione inquisition.

2. Remedium nullitatis.

3. Beneficium appellationis de jure civili.

Non obft. l. 244. ff. de V. S.

Dodecas Corollariorum, ne quid vacet, adjecta.

I.

POENARUM, etiam capitalium, executionem non pugnare cum jure divino asserimus.

II. Imò severè earum executio magistratibus injungi-

sur.

B 3

III. Neg.

III. *Neg, tamen earum determinatio specifica ac individualis ex eo jure videtur desumenda.*

IV. *Hinc furti pœna hodie in certis casibus capitalis, ex eo capite, quasi scilicet divino juri esset incognita, non est damnanda.*

V. *Nec verum videtur illud, quo asseritur, pœnam in Republ. Judaica non capitalem, non posse hodie mutari in capitalem.*

VI. *Non obstante, quod leges forenses Judaicae, etiam quãtales, in nostra Rep. propriè non sint abrogatae.*

VII. *Non rectè asseritur, judicem secundum scientiam, non verò secundum acta probata judicare debere.*

VIII. *Non debet verò is infligere pœnam, ubi nulla est culpa.*

IX. *Neg, universaliter probamus, omnium criminum graviorum, cum sua vindicta publica, per signa quaedam superstitem memoriam.*

X. *Jus concedendae veniae delicto, neg, divino, neg, civili juri contrariatur.*

XI. *Exilij incivitate originis, domicilijve (cujus etiam mentionem injicit Ordin. crim. Caroli V.) originem vel occasionem, imperio Claudij non asserimus.*

XII. *Deportationis, qua in locum aquae & ignis interdictionis successit, originem Augusti imperio vindicamus.*

DEO GLORIA.

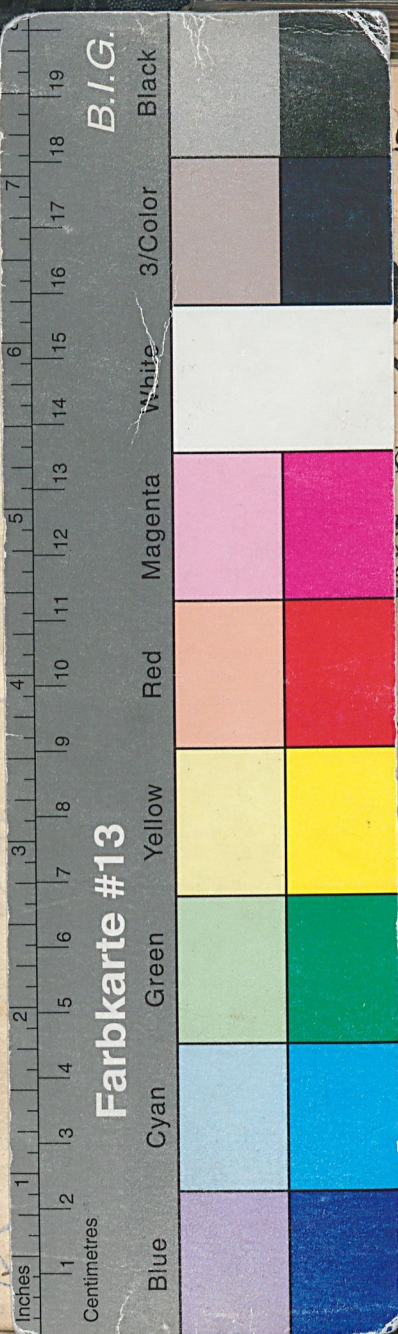
Strassburg, Diss., 1667

X 22842 98

WMA

B.I.G.

Farbkarte #13

30.

1667/9.

O. B. V. D. O. M.
ESES JURIDICÆ
delineantes

GENAM NFINATIONIS

Sive
CILII DOMESTICI,
maternâ linguâ,

**Straff desz Behor=
desz Einlagers / oder Schwören
in das Hauß /**

Quas
IDIO SACROSANCTÆ TRINITATIS,
Decreto & Autoritate
CI, NOBILISSIMI, ET AMPLISSI-
EBERRIMA ARGENTORATENSIS REIP.
VERSITATE, JURISCONSULTORUM
ORDINIS,

CO LICENTIA
mmos in Utroque Jure Honores ritè
consequendi,
Placide Eruditorum disquisitioni

subjicit
Antonius Raumburger /
Ad diem 23. Decembr.

ARGENTORATI,
HANNIS PASTORII, ANNO M DC LXVII.

27.

